

ta, utdelas hvarje Höft en Silfverbägare om 15 Lod.”

Til Sällskapet hade Coopvaerdie - Capitainen Herr *Henr. Stålström* infäandt följande Berättelse om Boskaps - sjukans förhållande i Ufsela Socken år 1798:

”År 1798 i slutet af Junii och början af Julii månader, begynte Boskaps - sjukan visa sig på min Egendom Weitakala, och var under Höbergningstiden svårast.”

”Korrt förrut hade den yppats hos mina Grannar. Detta gjorde mig upmärksam: jag lät hvarje qväll och morgon besigtiga min Boskap, smorde den med Tjära, och gaf den Préservativer.”

”Den 14 Julii blef en Oxe borta ifrån Valldriften. På tilfrågan uplyfte Vallhjonnen, at den ej ville följa hopen åt, utan förlorade sig i skogen; och som det var sent på qvällen, då Kreaturen kommo hem, nödgades jag lemna Oxen i skogen öfver natten. Eittida om morgonen utfände jag folk at uplöka den; den fanns då liggande död, och blef genast nedgräfd i en grop.”

”Vall-

”Vallhjonen fingo tilläggelse, at så snart et Kreatur ej ville följa med Valldriften, skulle det genast drifvas hem, hvilket äfven skedde med flere, til antalet 15 stycken. Desse fingo in medicamenter efter Beskrifning; men effekten var ej efter önskan.”

”Jag påminnte mig då, at några Månader förrut hafva läst i en Tidning, huru på Antilliska öarne i America, en Bagare bakat förgiftadt bröd för Engelska Soldaterna, som, efter Läkarnes förordnande, återställdes med en viss portion mjölk och bomolja. Häraf tog jag mig anledning, at ått de sjuka Kreaturen gifva et stöp Mjölk och $1\frac{1}{2}$ Jungfru Bomolja: de kommo alla til hälsan, en del efter första intagningen, men de öfriga ej förr än efter 2 à 3, eller flere doses.”

”Likväl förlorade jag 2:ne Oxar och en Häst. Den ena Oxen blef borta i skogen, och den andre drefs af Vallhjonen emot qvällen hem, svag och tom, utan annat tecken til sjukdom. Som jag var nästan
alle.

allena hemma, kunde jag ej komma til rätta med at gifva den mjölk och olja. I fähuset drack den kallt vatten, och förtärde äfven litet hö; men korrt för mitt folks hemkomst, råmade den til, och fanns genast död.”

”Mina Hästar, som förrut alltid hållit sig tilsamman, skilldes denna tiden åt, oaktadt jag hvar 14:de dag lät hämta dem hem, och gaf dem då en dryck af Maltmjöl, Salt, Mjöl, Vatten och Häst-pulver. Hvert den ena Hästen jag förlorade, tagit vägen, fick jag aldrig veta; och den kunde således ej få något in.”

”Bruket af Mjöl och Bomolja, eller i brist af denna sednare, smält Smör, blef sedan allmänt hos mina Torpare och Grannar, med lika god verkan som hos mig, stundom inom $\frac{1}{2}$ timme. På et af mina 15 sjuka Kreatur upsvullnade halfva hufvudet, och djuret blef blindt, men tilfrisknade efter 5 dygn. Det samma hände äfven hos en Torpare, med lika utgång.”

”En svår vattenbrist och stark hetta var förnämsta orsaken til det onda. Uti flere rinnande källor i skogsmarken begynte vattnet nästan tryta, och mindre bäckar uttorkade aldeles, så at den fisk där fanns, satte lifvet til.”

”Ån, som löper igenom skogsmarken, blef också nästan torr. Vattnet i Gölarne var grumligt och fullt med Insecter, samt för Boskapen ofundt. Skillnaden på vattnets verkan märktes tydeligen. Rusthållet, som ligger 40 alnar ifrån Weitakala, och Augments-Hemmanet, ej långt ifrån Rusthållet, hafva hvardera en rinnande vatturik källa, hvaraf Kreaturen efter behag fingo dricka om nätterne; och på intetdera stället feck sjukdomen minsta infteg.”

”Flugor och mygg, som annars denna tiden finnas i löffkogor, sågos nu icke til; men på marken blef jag varse döda Insecter, dem Kreaturen utan tvifvel förtärde med gräset.”

”På andra sidan om Weitakala å, uti Hau-
kala